

„GLASBENA MATICA“ v Ljubljani.

47. društveno leto.

27. leto rednih društvenih koncertov.

V soboto, 16. novembra 1918 zvečer točno ob 8. uri
v veliki dvorani hotela „UNION“

na čast srbskim junakom KONCERT

ki ga izvaja

Pevski zbor Glasbene Matice

pod vodstvom koncertnega vodje g. Mateja Hubada.

SPORED:

1. Govor. Govori g. prof. Dr. Fran Ilešič.
2. a) Anton Foerster: Povejte ve, planine!
b) Fran S. Vilhar: Slovenac, Srb, Hrvat. } Moški
c) Davorin Jenko: Što čutiš, Srbine tužni? } zbori.
3. Dr. Anton Dvořák: Slavnostni spev. Mešani zbor s spremljevanjem klavirja in harmonija.
- Klavir gdč. Dana Kobler in gosp. Josip Vedral; harmonij gosp. Josip Pavčič.
4. Stjepan Mokranjac: Osmi šopek srbskih narodnih pesmi.
a) Džanum, na sred sela.
b) Što Morava mutno teče.
c) Razgrana se grana jorgovana.
č) Skoč' kolo, da skočimo, skoč'!
5. Anton Anděl: Hrvaške narodne pesmi.
a) O, jesenske duge noči.
b) Igra „Kolo“.
c) Dragi je daleko.
6. Slovenske narodne pesmi.
a) Škrjanček poje, žvrgoli. }
b) Miška. } Harmoniziral
c) Gor čez jezero. (Koroška.) } Matej Hubad.
č) Na Gorenjskem je fletno.

Harmoniziral Stanko Pirnat.

7. Stanko Premrl: Zdravica. Besede dr. Frana Prešerna.

Cene prostorom z veselničnim davkom vred: Sedeži po 8 K, 7 K, 6 K, 5 K, 4 K, 3 K; stojišča po 2 K; za dijake in dijakinje po 1 K, se dobivajo v tratiki v Prešernovi ulici 54 in na večer koncerta pri blagajni v Unionu. Besedilo pesmim po 40 vinarjev.

1. Povejte ve, planine!

J. N. Resman.

Povejte ve, planine,
li raste že drevo,
da zibel iz drevesa
tesar nam stesal bo?

Povejte, če rešnik se
Slovanom porodi,
in kje nam mati v zibel
to dete položi.

Povejte, kje doraste
naš narodni junak,
ki dvigne nam zastavo
svobode, sloge znak?

Povejte ve, planine,
kdaj bo zbujenja dan?
Povejte nam: kdaj vstane
iz robstva prost Slovan?

2. Slovenac, Srb, Hrvat.

Boranić.

Iz bratskog zagrljaja
poleti pjesma sveta,
iznesi sreću raja
pred lice cjelog svijeta.

Tri svietla sada staše
u jedan plamen sjat,
kad desnicu si daše
Slovenac, Srb, Hrvat.

Odnijhala nas mati jedna,
slobode zlatne željna mati,
i plakala je gorko biedna
sa kobi što je prati.

Gdje još smo tužni pocjepani,
dok robstvo kletu tišti nas,
al naći liek toj rani,
to zavjet nam i spas!

Od snježnoga Triglava,
do divnoga Balkana,
toj majci puče slava,
i zora novog dana,

U mraku neće žalit,
već sunce će joj sjat;
što prvi će zapaliti
Slovenac, Srb, Hrvat!
za uvijek brat i brat!

3. Što čutiš, Srbine tužni?

V. Vasić.

Što čutiš,
što čutiš,
Srbine tužni?
Protrijaj oči,
Slava te zove
na crno groblje,
na ono tužno
Kosovo polje.

Ta dali živiš,
ta dali čuješ
tu crnu kletvu,
taj uzdah težki,
da li još pamtiš,
dali još znadeš
za onaj bojak,
bojak vitežki.

Griešniče težki,
trgni se, tresni
lancem o zemlju,
nek mine mrak;
nek dušman vidi,
nek dušman čuje:
Da Srb još živi,
da je junak!

4. Slavnostni spev.

Jar. Vrchlický. Prevel Fr. S. Finžgar.

Rajska godba
zborov nad oblaki
v naša srca
naj nam zadoni!

S tihim dihom svojim
duši vsaki
posvečeni pokoj
naj deli!

Dõni tiše!
Bajno petje tvoje
koč pozdrav miru
dõni v ljute boje!

Ej zadõni,
dõni jasne
pesni krasne!
Dõni spet,
ko vrneš
se z nebes!

Teh duhov nebeških
harmonija,
katero slušal Platon
v davnih dnech,
v bednem prahu,
kjer se ljudstvo zvija,
naj v odmevu pesni
zadoni!

Kar so vel'ki mojstri
nam odkrili,
kar so mislili,
in kar slutili,
v spominski dan
čuvstva ista,
nova čista
peva vnukov
naših glas!

Luč nebeška,
v najkrasnejših rožic vence
nam zavij blagega duha,
zavij čelo plemenito možu,

ki življenje svoje zate da.
On, ki razne reke v morje spaja,
čarom svojim rane nam oslaja.

V spominski dan
naj na zdravje
bode slavlje
njega del!
On naj živi vesel!

5. Osmi šopek srbskih narodnih pesmi.

Stjevan Mokranjac.

1. Džanum, na sred sela šarena česma tečaše, ago, tečaše. Džanum, na taj česma dve do tri mome sedjaju, ago, sedjaju. Džanum, dajte mene ta mutna voda, da pijem, ago, da prodjem, Džanum, tebe ima ta bistra voda da piješ, ago, da spiješ.	Banjale se tri djevojke žalosti moje! — Banjale se tužne jadne, žalosti moje!
2. Što Morava mutno teče, žalosti moje! — Mutno teče i krvava, žalosti moje!	3. Razgrana se grana jorgovana. Of, neka, neka, neka, grana jor- govana, Pod njom sedi lepa Julijana. „Komu vežeš svilenu maramu?“ — Ja ga vezem gospodin kapetanu.
	4. Skoč' kolo, da skočimo! Koj' može da nemože, Mi drugi da možemo, Sve do puta pravovita, Sve do reke Oblanove, Skoč' kolo, da skočimo!

6. Hrvške narodne pesmi.

1. O, jesenske duge noći!

O, jesenske duge noći, oj, reko dragi, da će doći, lane moje, oj!	Il će doći, il ne doći, čekat ću ga do polnoći, lane moje, oj!	Gdje si, dragi, kud se sečeš, oj, zar večeras k meni nećeš? lane moje, oj!
	Ne znaš sunce iz visine, da za tobom srce gine, lane moje, oj!	

2. Igra „kolo“.

Igra kolo, igra kolo na dvadeset i dva! U tom kolu, u tom kolu lijepa Maca igra.	Ljubi, ljubi, ne dan gubi, sada možeš, koga hoćeš, ili mene, il' do mene, il' ak hoćeš, baš i mene!	Kakva Maca, kakva Maca medna usta ima! da me hoće, da me hoće poljubiti š njima. Volio bih, volio bih, neg dvadeset i dva. Ljubi, ljubi i. t. d.

Kakve Ive, kakve Ive,
crne oči ima!
da me hoće, da me hoće
pogledati š njima.

Ljubi, ljubi i. t. d.

3. Dragi je daleko.

Sva se gora listom sasta, a ja nemam s kim, jer moj dragi na daleko, u tuctoj zemlji.	U bašči mi ruža cvate, ja ju ne berem, jer moj dragi na daleko, u tuctoj zemlji.

7. Slovenske narodne pesmi.

1. Škrjanček poje, žvrgoli.

Škrjanček poje, žvrgoli, se bel'ga dneva veseli; škrjanček poje beli dan, pozdravlja hrib in plan.	Škrjanček poje, žvrgoli, se bel'ga dneva veseli; pozdravlja z drobno pesmico tud' mojo ljubico!	Kjerkol'se midva srečava, prav milo se pogledava; vse solzne naj'ne so oči, vse to ljubezen st'ri.	Kjerkol'sem hodil kjer sem bil, pa take nisem še dobil; da b' b'la t' ko belg'ga ličica, pa srca vsmiljen' ga!

2. Prišla je miška.

Prišla je miška
z mišnice,
vzela pšenico
z pšeničnice.
Miš pšenico
pod goro,
pod to goro
zeleno.

Prišla je mačka
z mačnice,
vzela je miško
z mišnice.
Mačka miško,
miš pšenico
pod goro,
pod to goro
zeleno.

Prišel je zajec
iz zajčnice,
vzel je mačko
iz mačnice
Zajec mačko,
mačka miško,
miš pšenico
i. t. d.

Prišla je lisica
z lisičnice,
vzela je zajca
iz zajčnice.
L' sica zajca,
zajec mačko,
mačka miško,
miš pšenico
i. t. d.

Prišel je jelen
z jelenčnice,
vzel je lisico
iz lisičnice.
Jelen lisico,
i. t. d.

Prišel je volk
iz volčnice,
vzel je jelena
iz jelenčnice.
Volk jelena,
i. t. d.

Prišel je medved
iz medvednice

vzel je volka
iz volčnice.
Medved volka,
i. t. d.

Prišel je lov'c
iz bajtice,
ustrell je medveda
iz medvednice.
Lov'c medveda,
i. t. d.

Prišla je smrt
z mrtvašnice,
vzela je lovca
iz bajtice.
Smrt je lovca,
lov'c medveda,
medved volka,
volk jelena,
jelen l'sico,
l'sica zajca,
zajec mačko,
mačka miško,
miš pšenico
pod goro,
pod to goro
zeleno.

3. Gor čez izaro.

Gor čez izaro,
gor čez gmajnico,
kier je dragi dom
z mojo zibalko,
kier so me zibali
mamica moja
in prepevali:
haji, hajo!

K' s'm še mih'n biu,
sem biu dro vesiu,
s'm več barti
ktiero pes'm pev.
Zdej vse minulo je,
nič več pev ne bom,
zdej ni več
moj ljubi, dragi dom.

4. Na Gorenjščem je fletno.

Na Gorenjščem je fletno
so vsoče gore,
pa so bistri studenci
in bele ceste.
Holadrijori!

Pa sem fantič urlavbar,
'mam krašče lase,
pa se vendar tepejo
dekleta za me!

Pa ne bom se možila
na vsoče gore,
pa ne bom jaz nosila
na glavci vode!

8. Zdravica.

Dr. France Prešeren.

Prijatli, obrodile
so trte vince nam sladkó,
ki nam oživlja žile,
srce razjasni in okó;
ki vtopi
vse skrbi,
v potrlih prsih
up budi.

Komu najprej veselo
zdravico, bratje! čmo zapet?
Bog našo nam deželo,
Bog živi ves slovenski svet!
Brate vse,
kar nas je
sinov sloveče
matere!

Bog živi vas Slovenke,
prelepe zlahtne rožice!
Ni take je mladenke,
ko naše je krvi dekle.
Naj sinov
zarod nov
in vas bo strah
sovražnikov.

Živé naj vsi narodi,
ki hrepene dočaka dan,
da koder solnce hodi,
prepri bo iz sveta pregnan,
ko rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed
bo meják.

